മണ്ണിനെ തിരിച്ചു പിടിക്കുക

"വേർതിരിക്കുന്നതും സംഹരിക്കുന്നതുമായ അറിവിന്റെ ആധിപത്യത്തെ നാം വികസനം എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിന്റെ അതിപ്രസരം ദുരയുടേയും ദുരിതത്തിന്റെയും പെരുകലാകുന്നു"

മസനോബു ഫുക്കുവോക്ക 'ഒറ്റവൈക്കോൽ വിപ്ലവം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ അടിവരയിട്ടു പറയുന്ന ഇതേ ആശയം തന്നെയാണ് ജൈവ കർഷക സമിതി മുൻ പ്രസിഡണ്ടായ കെ.വി. ദയാൽ നമുക്കു കാട്ടിത്തരുന്നത്. കേരളീയം അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്.

കാർഷികരംഗത്തെ പ്രതിസന്ധിയെ താങ്കൾ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു?

കൃഷിക്കാർ ഇന്ന് ആത്മഹത്യയുടെ വക്കിലാണ്. ആധുനിക കൃഷിശാസ്ത്രം കൃഷിക്കാരുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് ഇന്ന് പത്രവാർത്തകളിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന കർഷകരുടെ ആത്മഹത്യകൾ. കേരളത്തിന്റെ ജീവിതനിലവാര തോതിനനുസരിച്ച് കൃഷി കൊണ്ട് ആദായമുണ്ടാക്കി ജീവിക്കാനാകും എന്ന മിഥ്യാധാരണയാണ് കൃഷിക്കാരെ ഇത്തരം അവസ്ഥയിലെത്തിച്ചത്. "ആധുനിക കൃഷിരീതി അവലംബിക്കുന്നതു വഴി വിളവ് കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്ന ധാരണയിൽ മാർക്കറ്റിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കാതെ എടുത്തു ചാടി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നത്തെ കാർഷിക മേഖലയുടെ തകർച്ച.

കൃഷിക്കാരുടെ പ്രതിസന്ധിയെ വിലയിരുത്തുകയാണെങ്കിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ പലതാണ്. ചെലവ് കൂടി, മണ്ണ് പോയി, കൃഷിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു, വിളവ് കുറഞ്ഞു, വിളവിനാണെങ്കിൽ വിലയില്ല, ഇതിനൊക്കെ ഉപരിയാണ് കർഷകരുടെ ജീവിതമൂല്യത്തിനുണ്ടായ തകർച്ച. ആത്മാഭിമാനമുള്ള കർഷകൻ വായ്പകൾ തിരികെ കൊടുക്കും, ആ സത്യസന്ധതയ്ക്കുണ്ടായ തകർച്ചയാണ് ആ കർഷകനെ ആത്മഹത്യയിലെത്തിക്കുന്നത്. കർഷകർ ഇതൊന്നും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലെന്നതാണ് സത്യം. അവർ ഇപ്പോഴും ആധുനിക കൃഷിരീതിയിലൂടെ കരകയറാമെന്ന ചിന്തയിലാണ്.

കർഷകൻ ഇന്ന് നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധി ആധുനിക കൃഷിരീതിയിലൂടെ തരണം ചെയ്യാനാവില്ലെന്നാണോ ?

ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ഏത് ബയോടെക്നോളജി ഉപയോഗിച്ചാലും, രാസവളകൃഷിയിൽ അഭയം തേടിയാലും ആധുനിക കൃഷിരീതിയിലൂടെ മെച്ചപ്പെട്ട ആദായം നേടാനാവില്ല. കർഷകർക്കു ചെയ്യാവുന്ന കാര്യം മണ്ണിനെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നതാണ്. ജൈവ കൃഷിയിലൂടെ മണ്ണിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ വളക്കൂറ് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. പക്ഷേ അതിന് സമയമെടുക്കും. കൃഷികൊണ്ട് ആദായം ഉണ്ടാക്കാമെന്ന പ്രത്യാശ വെറുതെയാണ്. കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല പുറംരാജ്യങ്ങളിലും അവസ്ഥ വേറെയല്ല.

ഗ്രീൻ ഹൗസ് കൃഷിപോലുള്ള ആധുനിക ഹൈടെക് കൃഷിരീതികൾ മൂലമുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന തകർച്ച വളരെ കൂടുതലായിരിക്കും. അത്തരം കൃഷിരീതികളിലൂടെ ആഹാരം ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. പക്ഷേ അതിലൂടെ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആഹാരവും ആരോഗ്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ലോകം അറിഞ്ഞുവരുന്നതേയുള്ളൂ. അധികോല്പാദനം മൂലമുണ്ടാകുന്ന മാർക്കറ്റിന്റെ തകർച്ച ആധുനികകൃഷി രീതികളുടെ ശാപമായി തുടരുന്നു. പുതിയ കൃഷിരീതികൾക്ക് പരമ്പരാഗത കാർഷിക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇറക്കേണ്ട പണച്ചെലവിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു വേണ്ടി വരുന്നതും കർഷകർക്ക് വിനയാകുന്നു.

കാർഷിക മേഖലയുടെ നിലനില്പിന് ഏതുതരത്തിലുള്ള ഇടപെടലുകളാണ് ആവശ്യം?

സർക്കാരുകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നാണ് ശക്തമായ ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. കൃഷിയോട് ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്ന ചെറിയ വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് ആവശ്യമായ പരിതസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് കർഷകരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആദ്യം ഉണ്ടാവേണ്ടത്. അതിനായി ഇതുവരെ നാം ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്ത കൃഷി ഉല്പന്നങ്ങളെ പുതിയ തരത്തിൽ മാർക്കറ്റിലിറക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് കേരളത്തിൽ സുലഭമായ 'ചക്കച്ചുള' 'ഡ്രയർ' ഉപയോഗിച്ച് ഉണക്കി സംഭരിച്ച് മാർക്കറ്റിലിറക്കിയാൽ രണ്ടുമിനിട്ടുകൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ തിളപ്പിച്ച് കഴിക്കാവുന്ന പോഷകമൂല്യമുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാം. അതുപോലെ ചക്കക്കുരു ഉണക്കി പൊടിച്ച് ടേസ്റ്റ് മേക്കർ ആക്കിയാൽ ഏതു കറിയിലും ചേർത്ത് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒന്നാംതരം ഉല്പന്നമാണ്. പ്ലാവ് കൃഷിയിൽ നിന്നും ഇത്തരം ഉല്പന്നങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യതകൾ കണ്ടെത്താവുന്നതുപോലെ വിവിധ കൃഷികളിൽനിന്നും ചെറിയ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്ക് എളുപ്പം സാധിക്കും.

കേരളത്തിലെ കർഷകർ ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന ചെറുകിട കർഷകരാണല്ലോ നമ്മുടെ കാർഷിക സമ്പദ് ഘടനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. തകർച്ചയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അവർക്കു ഇൻഫാം പോലുള്ള കാർഷിക കൂട്ടായ്മകൾ ആവശ്യമല്ലേ?

ചെറുകിട കർഷകരുടെ കൂട്ടായ്മ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇൻഫാം പോലുള്ള കാർഷിക കൂട്ടായ്മകൾ കർഷകന്റെ ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുത്താനേ ഉപകരിക്കൂ. ഇൻഫാമിന്റെ കൂടിച്ചേരലുകൾ ഇതുവരെ തുടർന്നുവന്ന രാഷ്ട്രീയ കൂടിച്ചേരലുകളുടെ പാത തന്നെയാണ്. ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും അവകാശം പിടിച്ചുപറ്റാൻ മാത്രമുള്ള കൂടിച്ചേരലുകൾ പോലെത്തന്നെ അപകടകരമായതാണ് ഇത്തരം കൂടിച്ചേരലുകളും. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ നമുക്ക് ആവശ്യം, പത്തോ പതിനഞ്ചോ കർഷകർ കൂട്ടായി നമുക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്ന് തീരുമാനിച്ച് നടപ്പാക്കുകയാണ്.

ഭക്ഷ്യസ്വയംപര്യാപ്തത നേടാൻ കേരളത്തിന് എന്നെങ്കിലും സാധ്യമാകും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

സാധ്യമാകും, പക്ഷേ നഷ്ടമായ മണ്ണു കുറച്ചു തിരികെ കിട്ടണം. ടാറ്റായ്ക്കു തേയില നടാൻ കൊടുത്ത പതിനായിരക്കണക്കിന് ഏക്കർ ഭൂമിയും മലയാളം പ്ലാന്റേഷന് റബ്ബർ നടാൻ കൊടുത്ത ഭൂമിയും നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതായി വരും. ഭക്ഷണം വിളയാൻ അനുയോജ്യമായ സ്ഥലങ്ങളാണിവ. അത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച് ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ഭക്ഷ്യവിളകൾ കൃഷിചെയ്താൽ നമ്മൾക്ക് എങ്ങനെ ഭക്ഷ്യസ്വയം പര്യാപ്തത സാധ്യമാകും? തേയില കൃഷി ചെ

(ശേഷം 5-ാം പേജിൽ)

മണ്ണിനെ തിരിച്ചു പിടിക്കുക

(1-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

യുണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഓരോ വീട്ടിലും കൃഷിചെയ്യാം. നിലവിലുള്ള സ്ഥിതി മാറ്റാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാശക്തിയാണ് പ്രാഥമികമായി നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടത്.

പാരമ്പര്യകൃഷിരീതികൾ ലാഭകരമാവാത്തതല്ലേ ആധുനിക കൃഷിരീതികളെയും നാണ്യവിളകളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ സർക്കാരിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്?

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സർക്കാർ ഭക്ഷ്യവിളകൾക്ക് കൊടുത്തതിന്റെ പതിന്മടങ്ങ് സഹായം റബർ പോലുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മണ്ണ്, ചെടി, സബ്സിഡി, ട്രെയിനിംഗ് എന്നിവയിൽ സഹായം നല്കാനായി റബർ ബോർഡ് പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതി കണ്ടില്ലേ? കർഷകർ റബർ ബോർഡിനെ കല്ലെറിഞ്ഞില്ലേ, റബർ ബോർഡ് കർഷകരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ടോ?

ചെലവ് കുറഞ്ഞതും കാര്യക്ഷമവുമായ കൃഷിക്കുവേണ്ടി താങ്കൾക്ക് കൊടുക്കാവുന്ന പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ?

മണ്ണിന്റെ വളക്കൂറ് മനസ്സിലാക്കി കൃഷിചെയ്താൽ ചെലവ് കുറയും. കൂടാതെ പാടങ്ങളിൽ വളരുന്ന 'കള' ശേഖരിച്ച് അരച്ച് ചേർത്താൽ നല്ല വിളവ് കിട്ടും. അവിടെ വളരുന്ന മുള്ളൻപായൽ വളരാൻ അനുവദിക്കുക, വെള്ളം വറ്റിച്ച് പായലിനു പുറത്ത് വെറുതെ വിത്ത് എറിയുക, രാസവളം വേണ്ടാ കീടനാശിനി വേണ്ട, സാമാന്യം വിളവ് ലഭിക്കാൻ ഇത്രയും ചെയ്താൽ മതിയാകും. രാസവളങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച കുട്ടനാടൻ മേഖലയിൽ ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യം മാത്രമേ 40 മേനി കിട്ടിയുള്ളൂ. പിന്നീട് വിളവ് 30 -35 മേനിയിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നു.

ആധുനിക കൃഷിയിൽ ധാരാളം തെറ്റിദ്ധാരണകൾ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മണ്ണിളക്കിയാൽ കൂടുതൽ വിളവ് എന്നത് തെറ്റാണ്. മണ്ണിളക്കുന്നതിനുള്ള ചിലവ് കൂടുതലായിവരും. ചെലവും കൂടുതൽ വരുത്താതെ പാരമ്പര്യകൃഷിയുടെ നല്ല അറിവുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുള്ള ഒരു പുത്തൻ കാഴ്ചപ്പാടാണ് എനിക്കുള്ളത്. അടിത്തറയില്ലാത്ത ആധുനിക കൃഷിരീതിയുടെ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതോ, താല്ക്കാലികപരിഹാരമോ ശാശ്വതമല്ല. പുത്തൻ രീതിയാണ് നമുക്കാവശ്യം.

കമ്പോള കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു കാർഷിക സമ്പ്രദായം വളർന്നുവരേണ്ടത് ഇന്നത്തെ അവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതും വിഭവങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതുമാവണം.

ഒരു കർഷകന് നേരിടേണ്ടി വരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ താങ്കൾ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണുന്നു?

കൃഷിക്കാരന് നേരിടേണ്ടിവരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ കൃഷിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നും, കർഷകന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം. കൃഷിയിലെ പ്രശ്നങ്ങളെടുത്താൽ തെങ്ങുകൃഷി പരിപൂർണ്ണ നാശത്തിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. അതിന് ഒരു ശാശ്വതപരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ ആർക്കും കഴിയുന്നില്ല. നെല്ലിന്റെ കഴൽ രോഗം, കമുകിന്റെ മഹാളി എന്നിവയൊക്കെ വ്യക്തമായ പ്രതിവിധി തരാൻ ആളില്ല. അതുപോലെ കൃഷിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പരിഹാരമാണെങ്കിൽ കിട്ടാതെയും വരുന്നു.

കൃഷി ചെലവ് ഏറി, ബാങ്കിൽ നിന്നും സഹായം, അതിലൂടെ കടബാധ്യത, കൂടാതെ ഉല്പന്നത്തിന് മാർക്കറ്റിൽ വിലയില്ലാത്ത അവസ്ഥ - ഇവയൊക്കെയാണ് കർഷകന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ. ഇവയൊക്കെ അവനെ ആത്മഹത്യാമുനമ്പിലെത്തിക്കുന്നു.

ആഗോളവത്കരണം കൃഷിയെ എങ്ങനെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു?

ആഗോളവത്കരണം വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവിടുത്തെ കാർഷികമേഖല ക്ഷയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉരുക്കെണ്ണയ്ക്ക് ആഗോളമാർക്കറ്റിലേക്കുള്ള സാധ്യതകൾ തുറന്നിരിക്കുകയാണ്. അത്തരം കാർഷിക ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ലോകവിപണിയിൽ മാർക്കറ്റ് നേടിയെടുക്കാനുള്ള നീക്കങ്ങളാണ് നാളികേര വികസനഗവേഷണ ബോർഡ് എടുക്കേണ്ടത്. ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെ തിക്തഫലം കൂടുതൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരിക പാരമ്പര്യവ്യവസായ മേഖലയിലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളാണ്.

കൃഷിക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വളരെയധികം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും കാർഷിക സർവകലാശാലകളും ഉണ്ടല്ലോ. 'കൃഷിയുടെ നിലനില്പുതന്നെ ചോദ്യമായി അവശേഷിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു?

കൃഷി വകുപ്പിനോ, കാർഷിക സർവകലാശാലയ്ക്കോ മണ്ണിനോട് ആത്മാർത്ഥതയുണ്ട് എന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ സർക്കാർ തീരുമാനങ്ങൾ പലതും കൃഷിക്കാരെ താല്ക്കാലികമായി അവരോടൊപ്പം നിറുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യം വെച്ചുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഭാഗമായി വരുന്നതാണ് സബ്സിഡിയും മറ്റും. നല്ല രീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്തു പോന്നിരുന്ന കൃഷിയിടങ്ങളിൽ റബർ പോലുള്ള മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ സർക്കാർ നിർബന്ധിച്ചത് സബ്സിഡിയെ കാണിച്ച് വ്യാമോഹിപ്പിച്ചായിരുന്നു. അവരാണ് ഇപ്പോൾ സബ്സിഡിയില്ല എന്ന് പറയുന്നത്.

കൃഷിക്കാരന്റെ തെറ്റുകൊണ്ടാണ് കൃഷി അവതാളത്തിലായതെന്നാണ് കൃഷി വകുപ്പ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുകളുടെ സമീപനത്തിനും, ശാസ്ത്രീയതയില്ലമാണ് തെറ്റ് പറ്റിയത്. കീടനാശിനികളും, ബോർഡോ മിശ്രിതവും കൊടുത്തതും സബ്സിഡി അനുവദിച്ച് കർഷകരെ അതുപയോഗിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതുമാണ് തെറ്റ്. ഇത്രയും ചെയ്ത കൃഷി വകുപ്പ അധികൃതർക്ക് ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ കൃഷിക്കാരെ എത്തിച്ചതിൽ കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്. കൃഷി വകുപ്പിന്റെ പ്രസക്തി ഇന്നില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അവർ കാരണമായി പറയുന്നത് വേണ്ടത്ര ജീവനക്കാരില്ല എന്നാണ്. എന്നാൽ സമീപനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താതെ എത്ര ജീവനക്കാരുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ല.

അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് എത്തരത്തിലുള്ള സമീപനം ഉണ്ടാവണമെന്നാണ് താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

കൃഷിയിൽ സമൂലമായ മാറ്റം ഉണ്ടാകാനായി ഒരു പുത്തൻ കൃഷിരീതിയാണ് ഇന്ന് ആവശ്യം. അതിനായി ഗവേഷണസംരംഭങ്ങളിൽ കർഷകനുകൂടി പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. വെറും കൂലിക്കാരനായല്ല, വേതനവും സേവനവും ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പാർട്ടിസിപ്പേറ്ററി ടെക്നോളജി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് (പങ്കാളിത്ത സാങ്കേതിക വികസനം) ആണ് ആവശ്യം. അതുപോലെത്തന്നെ കർഷകന് അവന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ അംഗീകാരം കൊടുക്കാനും സർക്കാർ ശ്രമിക്കണം.

കാർഷികരംഗത്ത് ജൈവകർഷകസംഘടനയുടെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്? സംഘടന ഈ മേഖലയിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ ഹ്രസ്വമായി വിവരിക്കാമോ?

1992ലാണ് ജൈവകർഷക സംഘടനയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തത്. കാർഷിക രംഗത്ത് ആവേശകരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ സംഘടനയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചുവർഷം കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾക്ക് കൃഷിയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് ഉണ്ടായത്. അതിനുശേഷമേ കർഷകർക്ക് കൃഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയുള്ളൂ. ഉദാഹരണത്തിന് നാണ്യവിളകളായി കുറഞ്ഞത് 8 വിളകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകണമെന്ന് കോഴിക്കോട്ടുള്ള ഒരു കർഷകനു നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിരുന്നു. കൂടാതെ ഒരു വ്യാവസായിക വിളയും വേണമെന്നും ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. അവിടെ ഈറ്റ വിള ചെയ്യാനും, അതിനോടനുബന്ധിച്ച് കൊട്ട നെയ്ത്തിന് സൗകര്യം സൃഷ്ടിക്കുവാനും ഞാൻ പറഞ്ഞു. മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ വന്ന് 2000 രൂപയുടെ ഈറ്റ വിറ്റുവെന്നും കൊട്ട നെയ്തു കൊണ്ട് രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ കഴിയുന്നുവെന്നും അറിയിച്ചു. ഇത്തരം അനേകം അനുഭവങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ ജൈവകൃഷിയേയും, അതിനോടനുബന്ധിച്ച് കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളേയും സ്വീകരിക്കാൻ ഇത്തരം വിജയങ്ങൾ സഹായിച്ചു.

ജൈവകർഷക കൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനും വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് നൽകുവാനും സമിതിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ സംഘടന പഠിപ്പിക്കുന്നത് ആഹാരം സംഭരിച്ചു വയ്ക്കേണ്ടത് ഗോഡൗണിലല്ലാ, മണ്ണിലാണ് എന്നാണ്. വേണ്ടപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാനാവശ്യമായ ഭക്ഷണം ഉല്പാദിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് വേണ്ടത്. ലാഭം ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെന്ന ചിന്തയാണ് കർഷകനെ ഈ നിലയിലെത്തിച്ചത്. സ്പൈസസ് ബോർഡിന്റേയും, കാർഷിക വകുപ്പുകളുടേയും സബ്സിഡി വാഗ്ദാനങ്ങൾ കേട്ട് അനുസരിക്കുന്നവരെ തിരുത്തേണ്ടത് സംഘടനയുടെ കടമയായി കരുതുന്നു. കൃഷിചെയ്യാനായി ഒരു വ്യവസായിക വിളയെങ്കിലും വേണമെന്നും 'മൾട്ടിപ്പിൾ ക്രോപ്പിങ്ങ് സിസ്റ്റം (ബഹുവിള കൃഷി) വേണമെന്നും, പോലുള്ള ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

കർഷകരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ തുടങ്ങിവയ്ക്കാനായി പ്രായോഗികതലത്തിലുള്ള ഹ്രസ്വകാല-ദീർഘകാല പദ്ധതികൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കണം?

കർഷക കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നതാണ് ആദ്യമായി വേണ്ടത്. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യബോധ്യമുള്ള ചെറിയ കൂട്ടായ്മയാവണം അത്. കൃഷി പഠിക്കുക, കൃഷി ചെയ്യാൻ ആരംഭിക്കുക, ലക്ഷ്യം പരിപൂർണ്ണമായ ജൈവകൃഷിയിലെത്തുക എന്നുള്ളതായിരിക്കണം. കൃഷിചെയ്യാനായി കൃഷി ഭൂമിയുടെ വെളിയിലുള്ളതിനെ ആശ്രയിക്കാതെ കൃഷി ഇറക്കുക, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന തെറ്റായി അല്പം താല്ക്കാലികവളവും, പത്തുശതമാനമെങ്കിലും പൂർണ്ണമായും ജൈവകൃഷിയ്ക്കായും ഉപയോഗിക്കുക.

കൃഷി ഗവേഷണത്തിൽ കർഷകന് തുല്യപ്രാതിനിധ്യവും തുല്യവേതനവും കൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അവർക്കുവേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം കൊടുക്കാൻ ജൈവ കർഷകസമിതി പോലുള്ള എൻ.ജി.ഒയും, ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള കാർഷികഗവേഷണപദ്ധതികളാണ് നമുക്ക വേണ്ടത്. ആളില്ലാത്ത മേഖലയിൽ അല്പം യന്ത്രവല്ക്കരണവും ആവാം. രാസവളങ്ങൾക്കുപകരം കള മണ്ണിൽ അരച്ചുചേർത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള 8 ലളിതമായ വിളകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ കർഷകൻ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും കരകയറും.